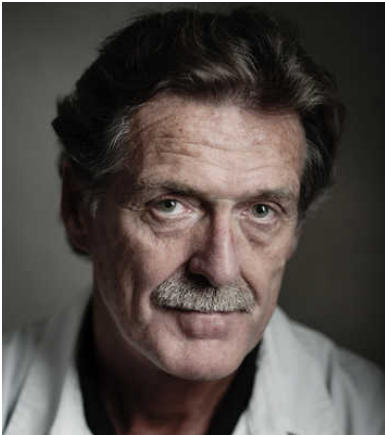

opinie.

Vragen voor Theo Boer

Wim Distelmans is professor palliatieve geneeskunde aan de VUB.

WIM DISTELMANS

In een opmerkelijk opiniestuk (DM 12/12) bekritiseert de Nederlandse theoloog en ethicus Theo Boer de Belgische euthanasiewet en de werking van de federale commissie euthanasie. Bovendien haalt hij scherp ad hominem naar mij uit, meer bepaald in de hoedanigheid van covoorzitter van deze commissie. Boer was zelf haast tien jaar lid van de Nederlandse regionale toetsingscommissie euthanasie. Hij stapte eruit omdat hij verontrust was door de 'explosieve toename' van euthanasie. Hij verklaart dit door de felle druk op de artsen door de patiënt (en soms door de familie) en de bekommernis van de patiënt voor het welzijn van zijn geliefden. Hij wil daarom een begrenzing van de Nederlandse euthanasiewet.

Intussen werd Boer getroffen door de open brief van Bazan en anderen (DM 8/12), die ervoor pleiten om psychisch lijden uit de euthanasiewet te schrappen. Op dat schrijven werd gereageerd door Johan Braeckman en coauteurs, een stuk dat meer dan 250 medeondertekenaars had (DM 11/12). Naar aanleiding van de brief van Bazan uit Theo Boer kritiek op de Belgische commissie

euthanasie. Hij vindt het ongepast dat een commissielid, met name de covoorzitter, van wie het positieve standpunt over euthanasie al jaren bekend is, publiekelijk stelling neemt. Maar waarom heeft Boer dan nooit gereageerd telkens wanneer een ander lid van de commissie in de pers komt met anti-euthanasiestandpunten?

De Belgische wetgever heeft duidelijk voorzien dat de federale commissie euthanasie experts uit het werkveld moet bevatten en tevens pluralistisch (dus met voor- en tegenstanders) samengesteld moet zijn. Het is vanzelfsprekend dat afzonderlijke leden hun persoonlijk standpunt kunnen uiteenzetten en bepleiten, zolang ze niet uit naam van de commissie spreken. Waarom hebben Theo Boer en andere bekende tegenstanders van de huidige euthanasiewet (zoals Els Van Hoof, DM 12/12) nog nooit gereageerd op de opvallende toename van de palliatieve sedatie (een verdubbeling in 2007, 50 procent stijging in 2014). Deze praktijk wordt nog te vaak zonder overleg met de patiënt en zonder medeweten van de familie uitgevoerd. Daarom pleit ik al jaren om elke uitgevoerde palliatieve sedatie, net zoals euthanasie, ook te laten registreren.

Maar los van deze bedenkingen is de aanval van Theo Boer op mij persoonlijk opmerkelijk. Het zou intellectueel eerlijker zijn mocht Boer duidelijk maken dat hij betrokken is bij de Belgische organisatie met de toepasselijke naam en gelijknamige website 'Euthanasie Stop', een organisatie samengesteld uit bekende katholieke prominenten en militanten die haast professioneel bezig zijn met hun anti-euthanasiestrijd. Meerderen ervan ondertekenden de boven vermelde open brief van Bazan. Sommigen onder hen publiceerden de laatste jaren over mijn persoon agressieve

en erg kwetsende stukken, zowel nationaal als internationaal. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het breed uitgesmeerde commentaar op de studiereis naar Auschwitz (DM 15 juli 2014), waarbij de Belgische euthanasie-praktijk zelfs met het nazisme werd vergeleken.

Ik respecteer de opvattingen van Theo Boer en anderen over euthanasie, ook al deel ik ze niet. In mijn visie staan empathie voor ondraaglijk lijden én het zelfbeschikkingsrecht centraal. Verder is het evident dat we moeten blijven nadenken over ethische, medische en andere aspecten van het levenseinde. Maar laat ons in de debatten de bal spelen in plaats van de man.